

Naujos viltys Vingio parke

Vilniuje Vingio parke, rugpiūčio 23 dieną įvyko demonstracija, smerkianti Molotovo-Ribbentropo sandėrį, palaidojusį Lietuvos ir kitų valstybių nepriklausomybę. Dalyvavo 200.000 žmonių. Ši demonstracija, rengta Lietuvos persitvarkymo sąjūdžio, buvo sovietinės valsčios leista. Kita demonstracija, rengta Lietuvos laisvės lygos Gedimino aikštėje tą pačią dieną, buvo valdžios sukliudyta. Vingio demonstracijoje buvo pasakyta daug reikšmingų kalbų. Čia spausdinama poeto Justino Marcinkevičiaus kalba, paimta iš savaitraščio "Literatūra ir menas" 1988 m. 35 nr.

Prieš 49 metus Maskvos laikraščių pirmuose puslapiuose pasirodė tokia nuotrauka: Stalinas, pakėlęs taure šampano, sveikina Molotovą ir Ribbentropą, pasirašius Tarybų Sąjungos ir hitlerinės Vokietijos nepuolimo sutartį. Sutartį, kurią suprasti ir pateisinti atsiskė Europos komunistų ir socialdemokratų partijos, stambiausi profsąjungų susivienijimai, pažangūs visuomenės ir kultūros veikėjai. Sprendžiant iš to, kaip ši sutartis buvo liaupsinama ir giriamą to meto tarybinėje spaudoje, galima spėti, kad į ją gana rezervuotai žiūrėjo ir tarybiniai žmonės

Liaudis buvo teisi: po savaitės šampanas Stalino, Ribbentropo ir Molotovo taurėse pavirto krauju — prasidėjo Antrasis pasaulinis karas. Norim mes to ar nenorim, patinka mums tai šiandien ar nepatinka, tačiau objektyviai Tarybų Sąjungos ir Vokietijos nepuolimo paktas atrišo rankas Hitleriui, laidavo jam ramybę ir taiką rytuose, leido jam pagrindines jėgas nukreipti į Vakarų ir per trumpą laiką užimti vos ne visą Europą. Dar daugiau: pagal tą sutartį Tarybų Sąjunga siuntė jam ešelonus su nafta ir kitomis strateginėmis medžiagomis, per Kominterną išardė antifašistinį Vakarų pažangiųjų jėgų frontą, Maskvoje suėmė ir nužudė kai kuriuos Europos kompartijų veikėjus (tarp jų — ir Zigmą Angarietį), nusigrėžė nuo Vokietijos darbo žmonių lyderio Ernsto Telmano, kurį galėjo ištraukti iš mirties kanclagerio, galėjo padėti jam. Ir visa tai padarė pirmoji istorijoje socializmo valstybė, į kurią pažangūs pasaulis žiūrėjo su pasitikėjimu ir viltimi. O po pusantų metų Hitleris jau stovėjo ir prie Tarybų Sąjungos sienų, turėdamas už nugaros vos ne visos Europos ekonominį ir karinį potencialą, stovėjo, galima sakyti, dvigubai stipresnis, baisesnis, grėsmingesnis. Štai

Tūkstantinės minios Vingio parke reikalavo Lietuvai suvereninių teisių. Kalba muzikologas prof. VYTAUTAS LANDSBERGIS, šalia jo rašytojas — VYTAUTAS PETKEVIČIUS.

kodėl 1939-ųjų metų rugpiūčio 23 dienos Molotovo-Ribbentropo pakta reikia laikyti strategine stalininės užsienio politikos klaida ir faktine Antrojo pasaulinio karo pradžia. Štai kodėl mes be jokių išlygų smerkiame šį pakta.

Beprasmiška šiandien svarstyti, kaip būtų susiklosčiusi Antrojo pasaulinio karo eiga ir Europos tautų likimas, jeigu nebūtų buvę tos nelemtos sutarties. Deja, ji yra — raudonai ruda dėmė Tarybų Sąjungos istorijoje. Vieni į ją rodo su džiaugsmu, kiti — su įtūžiu, tretį — su skausmu ir sielvartu, nes iš tos dėmės pliuptelėjo didžiausio ir baisiausio karo liepsna, prarijusi dešimtis milijonų gyvybių. Prisiminkime visus, visų tautybių, visų politinių ir religinių įsitikinimų žmones, visus kritusius su ginklu rankose, mirusius iš bado, žuvusius nuo karinio ir politinio teroro, užgesusius tremtyje ir politinėje emigracijoje.

Ką bekalbėtų šiandien mūsų politikai, istorikai ir ideologai, kaip jie beaiškintų to meto tarptautinę padėtį — viena aišku: Molotovo-Ribbentropo paktes — bjaurus tarptautinio banditizmo dokumentas dar ir todėl, kad jis paremtas slaptais protokolais, kurių esmė vieni su-

žinojome anksčiau, kiti — vėliau. Beje, Maskvos mokslininkai šiomis dienomis vėl paskelbė spaudoje, kad jie vis niekaip negali rasti tų protokolų tarybiniuose archyvuose. Juokinga, daugiau nieko. Čia visiškai aišku, kad Maskva neranda to, ko nenori rasti, ko nereikia rasti. Ieškoti galima, bet rasti nereikia. Gal sakau, jiems galėtų padėti Pabaltijo istorikai ir archyvininkai. Tai būtų tikrai nesavanaukiška broliška internacionalinė pagalba istorinės tiesos labui. Tų vis dar nerandamų protokolų turinys šiandien jau daugeliui ne paslaptis. Du diktatpriei slapta pasidalina tai, kas jiems nepriklauso: suverenias kaimynines valstybes, Tautų Sąjungos nares. Vienas diktatorius perka iš kito už 7,5 milijono dolerių nepriklausomas Lietuvos gabalą, nes jam taip patogiau. Hitleris galėjo būti patenkintas — jis rado Maskvoje vienmintį, kuris lygiai taip pat nepaisė tarptautinės teisės, sutarčių ir įsipareigojimų, kurio užsienio politikos pagrindiniai "įrankiai" taip pat buvo melas, klasta, grasinimai, preivarta. Kaip toli visa tai buvo nuo lenininės, socialistinės užsienio politikos esmės, nuo tos sutarties, kurią 1920 m. su Lietuvos respublika pasirašė Leninas. Pasikvietęs į Kremlį nepri-

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz\$.2.500,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikdinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetru Cz\$.200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija natsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Stripsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Director Responsável: YTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz\$.80,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz\$.4.000,00

klausomos Lietuvos užsienio reikalų ministrą, Stalinas patiesęs žemėlapij, trumpai drūtai išdėsto pasidalinimo esmę, o Molotovas ciniškai pareiškia (cituoju pagal paskutinio Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro Juozo Urbšio rankraštinius atsiminimus):

"Bet kuri imperialistinė valstybė užimtų Lietuvą, ir viskas. Mes to nedarome. Nebūtume bolševikai, jeigu neieškotume naujų kelių". Apsaugok, Viešpatie, nuo tokių bolševikų, visi žinome, kokie buvo tie jų "nauji keliai".

Jeigu aš mokėčiau piešti, tai 1939-1940-uosius metus pavaizduočiau tokia karikatūra: Hitleris ir Stalinas – vienas iš vienos, kitas iš antros pusės – ryja Europos žemėlapij, užgerdami jį iš bokaļų, kuriuose yra ir lietuvių tautos kraujo, skausmo, ašarų, neviršties. O kitos didžiausios valstybės – Anglija, Prancūzija, Amerika – stovi nuošalyje ir pritariamai linkčioja: į sveikatą, į sveikatą. Neišmatuojamas yra politikos cinizmas, ypač kai ji, ta politika, vykdoma liaudžiai nežinant, bet liaudies vardu. Naujusias tokios politikos pavyzdys yra tarybinės kariuomenės įvedimas į Afganistaną. Kiek tai atnešė skausmo ir ašarų, kiek tai pakenkė mūsų šalies tarptautiniam prestižui, ir kiek dar reikia išminties ir politinės valios tiems, kurie šiandien pasiryžę išnarplioti Afganistano mazgą.

Prieš 105 metus mūsų nacionalinio atgimimo laikraštis "Aušra" savo obalsiu pasirinko senovės romėnų posakį: "Homines historiarum ignari semper sunt pueri". Lietuviškai tai skumbėtų taip: žmonės, nežinantys istorijos, visada lieka vaikai. Kaip tai aktualu ir šiandien. Taip, iš tikrųjų, mes su jumis esame vaikai, kurie nežinom tikrosios savo istorijos. Ir senosios, ir pačios naujiausios. O nežinom todėl, kad ji siepiama nuo mūsų, kad ji paversta politikos tar-naite, kad ji privalo pateisinti politikos

klaidas, kad ji turi valyti, šveisti ten, kur, liaudiškai tariant, "pripaškundino" politika ir autokratinė administracija. Šiaip ar taip, istorijos mokslui tai garbės nedaras. Neseniai lankęsis Lietuvoje TSKP CK sekretorius Aleksandras Jakovlevas susitikime su partiniu ideologiniu aktyvu pasakė: "Atviras ir sąžiningas istorijos tyrimas – tai mūsų laimėjimas, nes rodo visuomenės dvasinę jėgą ir brandumą". Deja, šitos dvasinės jėgos ir brandumo mums dar labai labai trūksta. Tai liudija ir nesenos publikacijos respublikinėje spaudoje pokario klasių kovos, stalininių represijų kolektyvizacijos klausimais. Turėdamas tai galvoje, siūlau įtraukti į mūsų mitingo rezoliuciją šiuos reikalavimus:

1. Paskelbti Molotovo-Ribbentropo pakta su slaptaisiais protokolais ir žemėlapiais sąjunginėje spaudoje ir pamerkti jį už grubų ir begėdišką tarptautinės teisės, taikos ir žmogiškumo pažeidimą, už sutarčių ir susitarimų sulaužymą.

2. Įstatymu nustatyti dokumentų įslaptinimo laiką – tokį, koks priimtas demokratinėse pasaulio valstybėse.

3. Atidaryti visų archyvų duris mokslininkams, literatams, žurnalistams ir visiems besidominantiems istorija.

4. Išleisti papildomą "Lietuvos TSR istorijos šaltinių" tomą, kuriame be ideologinės politinės prievartos būtų pateikti dokumentai apie naujausią mūsų krašto istoriją.

5. Kuo skubiausiai parengti naują Lietuvos istorijos programą ir vadovėļį vidurinėms mokykloms.

Tegyvuoja tauta, laisvai bendraujanti su savo istorija.

"Tėviškės Žiburiai"

IGNALINOS RADIOAKTYVIOS ATLIEKOS TERŠIA ATMOSFERĄ

Gynybos tyrinėjimų valstybinis institutas Švedijoje šiomis dienomis užregistravo virš normalaus lygio padidėjusią radioaktyvumo normą Baltijos jūros rajone ir pranešė, kad šį reiškinį sukėlė iš Ignalinos atominės elektrinės Lietuvoje į atmosferą per dideliais kiekiais išmetamos radioaktyviosios atliekos. Švedijos tyrinėjimų instituto technikai pažymėjo, kad nuo 1985-ųjų metų iš Ignalinos atominės elektrinės radioaktyvios atliekos gan dideliais kiekiais yra išmetamos į aplinką pastoviai keturis kartus metuose. Šių išmetamų atliekų radioaktyvumo lygis, pažymėjo švedai technikai, yra dešimt tūkstančių kartų aukštesnis už bet kurios Švedijoje veikiančios atominės elektrinės visų metų bėgyje pašalinamų atliekų radioaktyvumo lygį. Švedijos instituto technikai, betgi, išreiškė nuomonę, kad ryšium su Ignalinos atominės elektrinės išmetamomis atliekomis atmosferoje padidėjęs radioaktyvumas nesukelia pavojaus žmonių sveikatai. Šis reiškinys, tačiau, akivaizdžiai paliudija, pažymėjo švedai technikai, kad sovietai nesiima tokių griežtų kontrolės priemonių kaip švedai branduolinių jėgainių saugumo srityje.

(AGI/AP)

Baltų Helsinkio grupė praėša iš Stocholmo, kad 1997 m. prie Liepojos, Latvijoje, bus pradėta statyti atominė elektros jėgainė.

Ji būtų baigta statyti 2006 m. ir pagamintų 4 milijonus kilovatų.

SUIMTI LIETUVIAI BĖGLIAI

Užsienio spaudos agentūrų žiniomis, tragiškai pasibaigė trijų jaunu lietuvių bandymas pabėgti į Suomiją. Broliai Mečislovas ir Gintaras Tarasevičiai ir Ričardas Andrijauskas, kilę iš Kauno gegužės 25 dieną buvo sovietinių sargybinių susekti ir areštuoti Karelijoje, prie pasienio su Suomija. Pagal turimas informacijas jie buvo tuoj nugabenti į Leningrado kalėjimą. Spaudos agentūros rašo, kad Mečislovas ir Gintaras Tarasevičiai ir Ričardas Andrijauskas dalyvavo įvairiose pastaruoju metu Lietuvoje įvykusiose demonstracijose. Jų bandymą pabėgti į Suomiją nulėmęs paties vidaus reikalų ministro Žemgilio įspėjimas, kad už jų veiklą jiems gresia patraukimas teismo atsakomybėn.

(VAT.R.)

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOS IŠLAIKYMO

FABRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 V. Prudente Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 1º and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

LENKŲ AKADEMIKAS

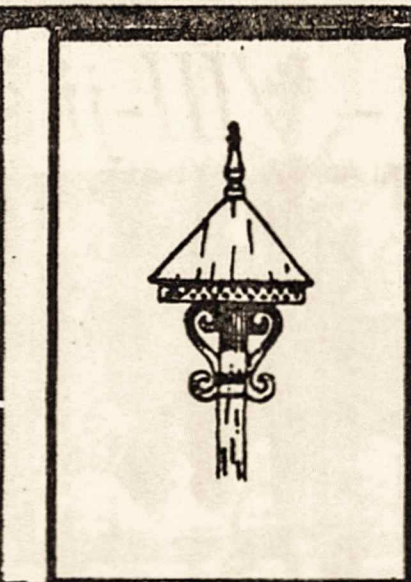
APIE LIETUVIŲ KALBĄ

Romanas Roška dirba Lenkijos Mokslų Akademijoje slavistikos institute. Domisi problemomis, liečiančiomis baltų ir slavų kalbas. Čia – pirmas ji straipsnis iš ciklo apie lietuvių kalbą.

Ši ištrauka paimta iš Lietuvių Visuomeninės Kultūros Draugijos Centro Valdybos organo AUŠRA, leidžiamo Seinuose, Lenkijoje (Nr. 3, 1986 m.)

Tiek daug pasaulyje yra kalbų, kad net mokslininkams sunku nustatyti jų skaičių. Kartais sunku yra nuspręsti, ar tam tikros grupės žmonių šneką reikia laikyti kurios nors kalbos tarpe ar pripažinti jau nepriklausomos, savarakiškos kalbos teises. Dėlto reikia tvirtinti, kad gyvuojančių kalbų skaičius pasaulyje yra nuo 2500 iki 3000. Tarp jų yra tokios kalbos, kurios verčia į save atkreipti ypatingą dėmesį. Pavyzdžiui, anglų, ispanų, portugalų, prancūzų ir rusų kalbos sėkmingai apėmė visą pasaulį. Be abejo didžiausį vaidmenį atlieka anglų kalba. Kasmet įvairiose pasaulio šalyse šios kalbos mokosi apie 180 milijonų žmonių (rusų kalbos apie 23 milijonai). Per 70% mokslinių darbų yra parašyta tik rusiškai ir angliškai. Stiprųjų, sakykime, kalbų ekspansija dažnai trukdo mažesnėms kalboms skleistis, o kartais ir visiškai jas nugali, nes šios dažnai nepajėgia atsispirti labai nepalankiai situacijai. Yra, deja, ir daugiau priežasčių, kurios priveda kalbą prie mirties.

Yra dar viena pasaulyje kalba – lietuvių, kuri savo specifika sužavėjo visą pasaulį. Tai atsitiko prieš gerą šimtmetį. Kokia buvo pradžia? Dar XIX a. pradžioje įžymūs kalbotyrininkai lietuvių kalbą, tada dar mažai kieno žinomą, priskirdavo slavų ir germanų kalboms. Tik po 1830 metų labiau susidomėta lietuvių kalba. Garsusis vokiečių kalbotyrininkas Augustas Šleicheris giliai susidomė lietuvių kalba. 1857 m. pasirodė jo surinktų lietuviškų pasakų, priežodžių ir liaudies dainų rinkinys. Šleicheris – vienas iš tų kalbotyrininkų, kuris panorė atkurti prokalbę, taigi kalbą, kuria šnekėję mūsų protėviai prieš šimtmečius. Pats rekonstruoja prokalbę ir ta kalba parašo pasaką "Avis akvusas

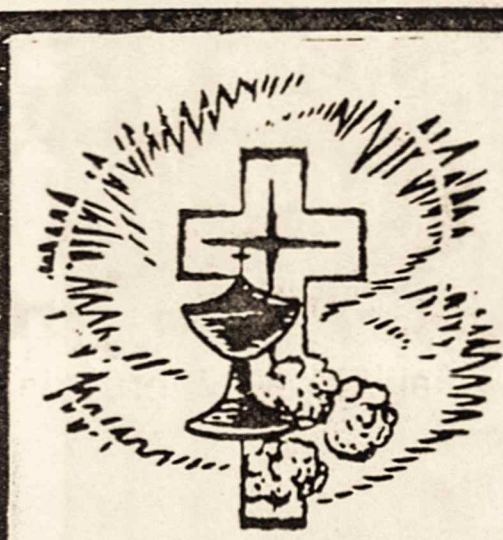

AŲA

ANTANUI DUTKUI
mus apleidus,

šioje sunkioje valandoje reiškiamė gilią ir širdingą užuojaną mūsų mielai Anielei ir visoms Dutkų bei Uckų šeimų giminėms.

Rimgaudas ir Emantė
Juraičiai

Garbingam tautiečiui

ANTANUI DUTKUI

užmigus Amžiname poisyje, giliai užjaučiame ponią Anielę netekus brangiaus gyvenimo draugo, ir gimines bei draugus, drauge liūdėdami.

Halina ir Algirdas
MOŠINSKIAI

ka" (Avis ir arkliai).

Laikui bėgant įvairių šalių kalbininkai pastebi, kad lietuvių kalba (ir kitos gimingos kalbos) turi daug archaiškų elementų, kurių lig šiol ieškota graikų, lotynų ir sanskrito kalbose. Pastebėjime tai, kad graikų ir sanskrito kalbos jau negyvuoja, o tuo tarpu lietuvių kalba klesti lig šiol. Lietuvių kalbos archaiškumas priveda prie to, kad daugelis garsiu XIX a. pabaigos mokslininkų labai greit atsideda baltų kalbų tyrinėjimams. Prisiminkime kai kurias pavardes. F. Kuršaitis, G.H.F. Neselmas, O. Vyde-manas, C. Umanas, A. Leskynas. Tarp kalbininkų, tyrinėjančių baltų kalbas, nėra lietuvių. Lietuviai tik po 1900 metų pradeda tyrinėti savąją kalbą.

Lietuvių kalba populiarumo neprarado ir šiandien, ir visai nesimato priežasčių, kurios neverstų domėtis šia kalba. Kiekvienas pažangus kalbotyrininkas yra nuomonės, kad lietuvių kalbos mokėjimas – tai jo garbė.

Yra daug problemų, kurios, be abejo, sudomins kiekvieną lietuvį, kuris širdies gėlmėse jaučia savo gimtąją kalbą. Išvardinkime kai kurias iš jų: lietuvių kalba ir kitos kalbos, baltų ir slavų santykiai, žodžiai-simboliai...

Kiekviena kalba, taip pat ir lietuvių,

turi nepaprastų, daug ką sakančių žodžių, kuriuos sunku išversti į svetimą kalbą.

Yra jų ir lietuvių kalboje. Pavadinkime juos žodžiais-simboliais. Tik lietuvis tuos žodžius pilnai supranta. Svetimtaučiu jie tik atrodo suprantami. Štai kai kurie iš jų: rūta, gintaras, žirgas, eglė, ažuolas,

Tikriausiai daugelis skaitytojų nusišypsos ir pasakys: tai bent problema, užtenka tik pažvelgti į žodyną ir viskas aišku. Pavyzdžiui: itališkai gintaras – ambra, angliškai – amber, lenkiškai – bursztyń. Italas, lenkas irgi nusimano apie gintarą ir niekad jo nesugretins, sakykime su paprastu akmeniu.

Tačiau nėra taip paprasta, kaip atrodo. Gintaras lietuviui – tai tėvynės simbolis, kaip lenkui erelis, verkiantis giuonis, arba Libano gyventojui – kedras. Lietuvis jaučia sentimentą gintarui, o taip pat ir žodžiui "gintaras". Svetimtaučiu paprastai yra tai tik sausi, bejausmiai žodžiai.

Prieš kelerius metus viena višniė prisiminimui man padovanojo ženklia-ką su mažyte gintaro kruopele. Gerai nepažinodamas lietuvių kultūros, pagalvojau, kad gintarėlis čia panaudotas kaipo elementas, išryškinantis papuošalą. Nepamaniau, kad gintaras turi ryšį su kultūra, su lietuvių tautos praeitimi. Lietuviui gintaras – tai jo brangiosios tėvynės Lietuvos, jo meilės tyriausio jausmo, vilties lūkesčių ir pasitikėjimo simbolis.

Romanas Roška

COMERCIAL SVEIKAS LTDA.

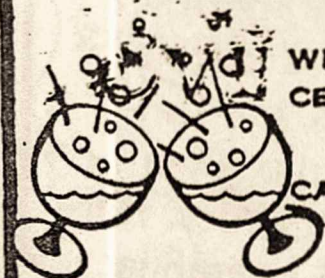
BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Bendro darbo vaisius - VIII-ji šokių šventė

ALFONSAS NAKAS

(Tęsiny iš pereito numerio)
Tautodailės paroda

Kitoj, irgi lygiai erdvoj patalpoj, antrame aukšte, ant sienų radom iškabinėtų daug įvairaus dydžio, skirtingai austų, gal ir kitaip išmargintų takelių, o vienoje vietoje ir keletą ar keliolika juostų. Prie takelių buvo audėjų pavardės, bet vietoj vardų tik inicialai. Ką reiškia A. Vaitonienė (jos kūrinų buvo daugiausia)? Aniceta? Agnė? Aldona? Ką reiškia L prie Nakrošienės pavardės (jos takeliu būrys iš kitur atvažiavusių lietuvių grožėjosi, fotografavo)? Aš šią poniją pažįstu, žinau, kad L. reiškia Lilę, bet daugelis to vardo nežino. Kanados lietuviai, gerbkite vardus. Nepagailėkite popieriaus, kurio šis kraštas negaili paima reklamoms.

Ir vestibuly apžiūrėjęs tautinius drabužius, ir antram aukšte takelius bei juostas, klausinėjau, kur galima gauti parodos leidinį, gal bent kokį lankstinuką. Vestibuly prie informacijos stalo budėjo du kanadiečiai jaunuoliai, mergaitė ir vyras. Jie nieko nežinojo apie kokį parodos katalogą. Antrajame aukšte budėjo uniformuotas senukas. Jis net nežinojo, kas čia ant sienų iškabinėta. Šventės leidinį matau 11 tautodailės k-jos narių. Kodėl nė viena šeštadienį, liepos 2, pardose nebudėjo? Nemalonu pastabas apie parodą klaustuku baigti, bet kitai neišeina.

Visų vadovų pagerbimas

Sakau visų todėl, kad dar bus kitas pagerbimas, bankete, bet ten tik pačių svarbiųjų, daugiausia nusipelnusiųjų. O visų tai įvyko liepos 2 vakare, dr. Vaidoto ir Birutės Kvedarų namuose.

Kviestinių žmonių ten susirinko tarp 150 ir 200. Tautinių šokių grupių vadovai, jų pavaduotojai, šventės rengimo komiteto nariai, PLB, KLB ir JAV LB bei kitų organizacijų vadovai, keletas spaudos bendradarbių, šventę populiariusių.

Nežinau, kaip vaišingieji šeiminkai visus svečius būtų sutalpinę lietaus ar kitaip blogo oro atveju. Bet, kaip žinome, ši vasara "blogo oro" nepažįsta ir

S. Paulė tautinių šokių grupė NEMUNAS ANSAMBLIS dalyvavo šokių šventėje Hamiltone. Ansamblio vedėja yra SILVIA BENDORAITYTĖ.— MACHADO

ta begalinė giedra. begalinė sausra kelia didelį nerimą. Tik šiuo atveju giedra ir sausra labai pasitarnavo. Pobūvis vyko žaliame, matyt gerai laistomame, erdviame kieme, tarp namo ir įkaldės vešlaus ažuolyno. Veikė gerai aptarnaujamas, visko pilnas baras. Keletas jaunų mergučių nardžiojo tarp svečių su padėklais skanumynų. Visų nuotaika pakili, šventiška. Susirinkę septintą, geras porą valandų klegėjome. Stoviniuodami, seniai matytus susitikinėdami, su naujais susipažindami, į vis naujus būrelius pindamiesi. Tai bent pobūvis. Jį dar prisiminsiu kitoje reportažo vietoje.

Saulutei už kalnelio slepiantis ir vakarui artėjant, dr. Vaidotas Kvedaras paskelbė pagrindinį pobūvio tikslą: padėkoti tautinių šokių grupių mokytojams, nes jų dėka rytoj ilgai laukta šventė įvyks kad padėka ilgam išliktų, apdovanoti juos medžio-metalo plokštėmis su įgraviuotais jų vardais bei datomis... Nepasižymėjau, kas šalia dr. Kvedaro dar kabėjo, bet oficialioji dalis buvo trumpa ir sklandi. Kiek ilgiau užtruks, kai pavadėmis šaukiami vadovai žymenis atsiimnėjo.

Po šios iškilmės pobūvis greit baigėsi. nes miestą vis labiau gaubė vakaro prieblanda ir reikėjo skubėti į dar vieną pobūvį.

Nuotr. iš šokių šventės albumo Susipažinimo vakaras

Reikia tik stebėtis, kad toks vos trečdalis milijono gyventojų miesčiokas Hamiltonas, amerikietišku mastu net ne didmiestis, turi tokias erdvas, šaunias patalpas, kaip Convention Centre, kur dviejose milžiniškose salėse beveik du tūkstančiai lietuvių puotavo šokių šventės išvakarėse ir vėl šventei užsibaigus.

Vadinamasis susipažinimo vakaras liepos 2, prasidėjo 7:30 v.v. ir tęsėsi turbūt iki po vidurnakčio, nes jį, išvykdamas truputį prieš vidurnaktį, palikau tartum bičių avily...

Nežinau, ar šis pobūvis buvo kaip nors oficialiai pradėtas, o jeigu taip, tai nežinau, kas jį atidarė, nes atsiradau gerokai pavėlavęs. Kai siauru, greitu eskalatorium kėliausi į Chedoke salę, Jis (eskalatorius) buvo pilnutėlis į abi puses. Spėjau pasisveikinti su keliais žemyn važiuojančiais detroitieškiais, jau porą metų nebematytais. Tranki šokių muzika girdėjosi visose patalpose ir pakankamai erdvioje, parketu dengtoje šokių aikštėje, judėjo daugybė porų. Nejaukioje prieblandoje, stalus apsėdę, klegėjo iš visur suvažiavę žmonės. Susipažinimai? Su kuo? Su devyniais prie tavo stalo, su kuriais galbūt atvažiavai iš to paties miesto, dar su savo šeimos

**SOC. NACIONAL DE AUTOMOVEIS
E PEÇAS Ltda**

A. SLIESORAITIS — G. BAČELIS

RUA JOÃO PESSOA, 261 - SANTOS TEL. 35-3721

LIGONIŲ DĖMESIUI

Šv. Kazimiero parapijoj yra dvi ligonių lovos. Jos kartais yra labai naudingos, bet sunkiai gaunamos. Taip pat yra dvi ratuotos ligonių kėdės. Reikalui esant kreiptis į parapiją: tel. 273-0338.

Halina Mošinskienė

JI MYLĖJO GYVENIMĄ ŠIRDIMI

A. a. Karolės Pažeraite's prisiminimui

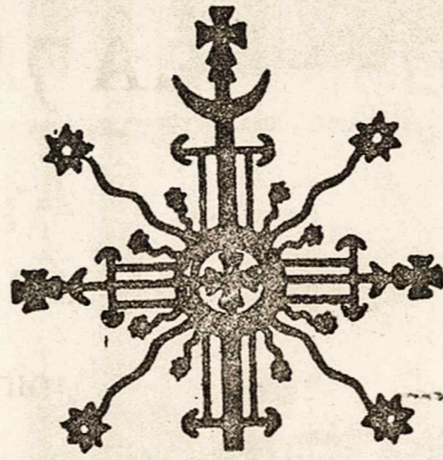
*Atsiminimų spalvingame vainike
Matau Tave, kaip puošnią rožę –
Pavasariu dvelkiančią, išbujojusią
Skaisčiaveidę, sveiką moters grožyje.*

Tik dabar pasiekė mane spaudoje pareikšta Lietuvių rašytojų draugijos užuojauta artimiesiems, mirus a. a. Karolei Pažeraitei. Kadangi, yra duotas ir trumpas jos nekrologas, tai noriu tik pasidalinti savo asmeninės pažinties pabūromis ir išryškinti jos nuopelnus Brazilijos lietuvių kultūriniam gyvenime.

Karolę pažinojau nuo 1930 m., studijuodama VD universitete Kaune. Lanke me tą patį humanitarinių mokslų fakultetą, prancūzų kalbos ir literatūros seminarus pas prof. Vi. Dubą. Kai skaičiau pirmąjį referatą, tai klausytojų tarpe buvo keli vyresnieji studentai, todėl man buvo labai nedrašu pirmą kartą viešai savo raštų darbą skaityti – veidai kaito, gerklė iyg prikimusi... Užbaigus skaitymą nedrįsau nei į profesorių pažvelgti. Studentai įvairiai interpretavo mano rašinį, bet Karolė pagyrė—"... kolegė matyt jaudinasi, bet jos analizėje yra daug jautrumo. Ypatingai išryškėja jaunatviškas sentimentalumas ir stiliaus grakštumas. Kolegė gali kada nors sulaukti gražių rezultatų savo rašyboje". Aš pažvelgiau į ją, o jina taip meiliai

ŠOKIŲ SVENTE...

nariais? Veltui ieškojau savo draugų iš Toronto ir tik prieš vidurnaktį atsitiktinai jie mane susirado. Veltui ieškojau bičiulių iš Cikagos, Detroito, nors žinojau, kad jie ten buvo ir gal vienas kitas manęs ieškojo. Net ir slankiojant tarp stalų, be akinių negalėjai įžiūrėti veidų. Daugiausia "susipažinau" gerai apšviestuose eskalatoriuose. Net rankomis su pravažiuojančiais spėdavom susiliesti, tik pasibučiuoti ten rizikinga. O tiek minėtoje Chedoke salėje, tiek ir žemutinėje Wentworth salėje, kuri buvo skirta jaunimui, bet kurioje irgi visokio amžiaus žmonės maišėsi, ta pati nejauki tamsa. Ne rengėjus dėl to kaltinu. Tokia tvarka visoje Š. Amerikoje ir mes tos tvarkos nedrįstame laužyti.
(Bus daugiau)

MIŠIOS

Už a. a.

KAROLĖ PAŽERAITE

mirusią Putnamo Seselių Namuose, bus atlaikytos apalio (outubro) 6 d. 20 val. Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

A. a. KAROLINA PAŽERAITE

nusišypsojo ir padrašino mane vėliau stipriu rankos paspaudimu. Prof. Dubas pastebėjo, esąs tikras, kad Didžiulytė rašanti savo "memuarus", tad reikia šios srities nepalikti, įvertinti stilių ir pastangas. Jaučiausi laiminga.

Vėliau susitikdavome su Karole pertraukų metu, bet ji turėjo savo vyresnes koleges, o aš savąsias. Pasisveikindavome ir visada su šypsena.

Po daugelio metų Kaune vėl visai netikėtai susitikome pas pulk. Janavičių, kurio kaiminystėje gyvenome. Karolė buvo jo giminaitė. Susirikimas buvo labai draugiškas, ir taip palaikėme pažintį iki karo pradžios.

Karas visus išblaškė. Atvykusi 1953 m. su šeima į S. Paulį, apsigyvenau netoli V. Zelinės parapijos ir čia vėl susitikau su Karole. Džiaugsmui nebuvo ribų. Nuo tos dienos nebesiskyrėme iki 1973 m. kai ji persikėlė gyventi į JAV. Visą laiką susirašinėjome. Karolė buvo porą sykių atvykusi į S. Paulį paviešėti pas

gimines. Visada mudvi būdavome laimingos susitikusios.

Cituoju pačios Karolės pasisakymą: "Brazilijon atvykau 1948 m., gyvenau pas brolių Edvardą. Dvejus su puse metų mokytojavau Lietuvių Sąjungos Brazilijoje išlaikomose mokyklose: Mookoje ir Vila Beloje. Kasmet suruošdavau po 6 vaidinimus, kurių dvejus viešus su apmokamais bilietais. Iš mokyklos pasitraukiau dėl kai kurių asmenų nemėgstamųjų patriotinių vaidinimų ir kitos veiklos spiriama. Viso išleistos trys knygos, iš kurių "Nusidėjėlės" dvi laidos. Dirbau prie "Mūsų Lietuvos" laikraščio, ypač korektūroj. Bendradarbiavau spaudoje vakarų ir laikraščių: "Draugo", "Tėviškės žiburių", "Kristaus Karaliaus laivo", "Darbininko" ir kt."

Aktyviai dirbo ruošiant tris lietuvių parodas S. Paulyje ir taip pat viena iš organizatorių Arte Sacra Lituana religinės parodos XXXVI tarptautinio Eucharistinio kongreso metu 1955 m. Rio de Žaneire.

Paruošta spaudai: romanas "Svetimi vėjai" ir įpusėta apysaka "Tropiku malda". Išleista yra "Nusidėjėlės" – dvi laidos, "Liktūnas" Vokietijoje, "Didvyrių žemė" – novelės.

Labai apgailėstauju, kad nebeturėjau progos aplankyti savo mylimos draugės Putnamo. Jos brolis Kazys Pažera gyvena Australijoje. Brolis Edvardas prieš keletą metų mirė Guarujá – Brazilijoje. Karolė buvo šeimoje vyriausia, ji į mokyklą leido savo brolius ir ilgus metus globojo sunkiai sergančią motiną. Gyvendama Brazilijoje turėjo visur draugų, nes dėl savo malonaus charakterio visų buvo mėgstama. Išgyveno ilgą ir gražų amžių.

Bendradarbiavimas su lenkais

Lenkijos liaudies švietimo ministras H. Bednarskis po savo kelionės į Sov. Sąjungą, kurios metu jis apsilankė ir Lietuvoje, pasakė, kad birželio mėnesį bus pasirašytas susitarimas dėl Tarybų Lietuvos ir Lenkijos Liaudies Respublikos mokyklų ir mokymo įstaigų bendradarbiavimo. Lenkų kalba bus dėstoma kai kuriuose Sov. Sąjungos universitetuose ir Vilniaus universitete. Poznanes A. Mickevičiaus universitete bus atidarytas lituanistikos skyrius.

ANGIE
GIRCKUS & CIA. LTDA.
CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA
MODAS

Rua Solon, 773
CEP 01127

Fone: 221-6377
São Paulo – Capital

Bom Retiro

LIETUVOS KRIKŠČIONYBĖS JUBILIEJUS VIENOJ BRAZILIJOS ARKIVYSKUPIJOJ

(Tęsinys iš pr. numerio)

3 - Lietuvių pamaldos

Tęsėsi Mišios.

Atėjus komunijos metui, abudu arkivyskupai atėjo padėti kunigui dalinti komunią. O Mišių užbaigai ceibrantas pakvietė abu eksceiencijas "padėti kunigui laiminti tikinčiuosius – susirinkusius katedroj, o taip pat ir esančius toli, "ten, už geležinės uždangos".

Dom Jáime, Maringos arkivyskupas, jau susipažinęs su Lietuvos istorija ir jos padėjimais, iškelia didvyrišką lietuvių ištikimybę savo tikėjimui, jų pavyzdį visai Bažnyčiai; ir sveikina Dom Fedalto, kad jis pakeltas į Brazilijos lietuvių arkivyskupus...

Dom Fedalto, perjuostas lietuviška juosta, dėkoja "Už pagerbimą". Ir kukliai byloja: "Nepadarėm nieko daugiau, negu kad turėjom padaryti... O pripažinimas bei įvertinimas – taigi ir ši juosta – yra skirta visiems arkivyskupijos tikintiesiems". Ir nesiliauja dėkojęs lietuviams – celebrantui ir atstovams.

Ir kartu su celebrantu abu arkivyskupai duoda Mišių palaiminimą.

Pamaldos buvo įrekorduotos ir perduotos per radiją.

Ir taip visą savaitę tai vienaip, tai kitaip – katedroj, universitete, seminarijoj, vienam kitam vienuolyne, per radiją, tv, spaudoj – buvo linksniuojamas Lietuvos vardas.

Tai buvo ne tik Lietuvos diena o, sakytum, "Lietuvos savaitė".

4 - Susitikimas universitete

Pirmadienį su dviem arkivyskupais apiankėm Kuritibos kataikų universitetą (Pontificia Universidade Católica do Paraná). Jam vadovauja broliai maristai. Svečius pasitiko un-to rektorius, prof. Euro Brandão, su keliais iš rektorato.

Priėmę ir šį tą aprode, per video juostelę supažindino su visa un-to struktūra.

Priemiesty, didžiulis žemės plotas

(291.000 m²); naujas, su įvairiais pastais, mokslo miestas. 680 profesorių, 34 auditorijos, 9.000 studentų (užbaigus visą statybą, galės talpinti 12.000 studentų). Įvairiausios mokslo šakos. O prie mokymo – praktika, ypač medicinos-farmachologijos srity: apie 300 greitosios pagalbos atveju į dieną (ligoniniai pasiekiami net lėktuvu), 500 dantu pacientų...

Moderni Kristaus Mokytojo vardo bažnyčia – universiteto parapija. Ji ruošia jaunimą "pakeisti pasauli".

Įvairios atskiros bibliotekos (ir centrinė). Rektoriui įteikiau ir SÃO CASIMIRO. "Mielai perskaitysiu – ir duosiu į biblioteką", pasakė.

Kuritibos laikraštis GAZETA DO POVO, aprašęs susitikimą, dar pažymi, kad Dom Fedalto su susijaudinimu pabrėžė, kad buvo lietuvių pagerbtas lietuvių liaudies juosta; ir priminė, kad lietuviai ką tik neseniai atšventė Lietuvos krikšto jubiliejų.

5 - Kiti susitikimai

Antradienį su arkivyskupais aplankėm ukrainiečių bazilijonų seminariją ir jų 92 metų eparcha-vyskupą emeritą; pasimatėm su griežtos klauzūros seselėm karmelitėm, o pietums susitikom su naujos, didelės modernios seminari-

PADĖKA

AŲA

ANTANUI DUŲKUI

mirus

reiškiame gilią padėką kun. Pranui Gavėnui už religines laidotuvių apeigas ir septintos dienos mišias, Antanui Augustaičiui už jaudinantį nekrologą, Lietuvių Sąjungos Brazilijoj Valdybai už mums atkreiptą dėmesį ir vainiką. Visiems, kurie lankė ligonį ir dalyvavo laidotuvėse bei septintos dienos mišiose.

Jaučiame didelę paguodą, susilaukę iš visų Jūsų, tiek atydos ir užuojautos.

Žmona Anielė Dutkienė

Dutkų ir Uckų šeimos

jos negausiais seminaristais. Dom Fedalto visur pristadinėdavo kun. Gavėną kaip "pároco dos lituanos do Brasil". O jis vis turėjo "ką nors pasakyti apie Lietuvą".

Po piet arkivyskupijos kurijoj jau laukė kelių vienuolijų seselės: pasionistės, Švč. Jėzaus Širdies apaštalės, Šventosios Nazareto Šeimos seserys, Artimo meilės dukterys. Ir jos norėjo ką nors išgirsti apie Lietuvą. O paskui visos pasižadėjo dar daugiau melstis ir aukotis už Lietuvą.

Kas jas sukvietė, tai ses. Odetė, Mensageira do Amor Divino, Aparecidoj įkurtos vienuolijos seselė. Ji – arkivyskupo sekretorė ir pagaibininkė, "dabar daug daugiau žinanti apie Lietuvą". Jinai rūpinosi ir svečiais.

6 - Obuolys... bažnyčioj

Taip, jinai rūpinosi ir kun. Gavėnu.

Daug kas ir iš mūsų, sutikęs taip sukūdusį kunigą, gražiai pakaiba: "Pats nevalgai. Turi daugiau valgyti..." Tuo viskas ir baigiasi, Bet ses. Odetė – ne.

Trečiadienį vakarą katedroj vyko iškilmingos ukrainiečių pamaldos, kuriose, su dviem arkivyskupais, dalyvavo ir kun. Gavėnas. Vien tik pamaldos bažnyčioj užtruko tris valandas. O paskui dar kitokie priedai...

Tai ketvirtadieniui (rugsėjo 8-tai), turint vykti iškilmingiausiom šventės pamaldom, ses. Odetė sugalvojo: Per Dom Jaimės pamokslą (kuris visuomet perviršija pusvalandį, pe. Fr. galės nueiti į zakristiją ir nors kiek atsigavinti. Tai ir atnešė katedron obuolį...

(Bus daugiau)

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

CHOPPERIA ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

Magdalena Vinkšnaitienė

NULŪŽO SUVALKIJOS AŽUOLAS

a.a. prel. Pijų Ragažinską prisimenant

Praėjusią savaitę suėjo jau trys mėnesiai, kai per Sanpaulio lietuvių šeimas staiga perbėgo liūdna žinia: šios žemės kelionę užbaigė prelatas Pijus Ragažinskas. Pakenktas gyvenimo metų nulūžo plačiašakis Suvalkijos lygumų Ažuolas.

Sunku buvo priimti tą žinią, juoba kad išvakarėse, sekmadienį prelatas dar atlaikė dvejus mišias Šv. Juozapo bažnyčioje, o po mišių šventoriuje dar kurį laiką kalbėjosi su parapijiečiais. Tarp kitko, atsimenu, minėjo, kad 1990 metais planuoja vykti vėl į Lietuvą – į Dainų Šventę Vilniuje.

Bet pagal Aukščiausiojo planus, prelatui jau buvo numatyta kitokia kelionė – į amžinybę... Ir pirmadienį vakare sustojo plakusi jo širdis, kuri paskutiniu laiku jau rimtai negalavo.

Pažinau velionį Lietuvoje, kai jis buvo jaunas vikaras Liudvinave ir Suvalkų Kalvarijoje -- mano kaimyninėse parapijose. O vasaros atostogų metu dalyvavome kartu ateitininkų stovyklose Jurgežerių kaime. Tai tolima praeitis, bet atminty gyvai užsiikusi.

Velionis buvo suvalkietis, gimęs 1907 m. Pajevony. Mokėsi Vilkaviškio "Žiburio gimnazijoje ir Kunigų Seminarijoje. Išventintas kunigu buvo 1931 m. Atvyko į Braziliją 1936 m.

Manau, kad visi Sanpaulio lietuviai gerai pažinojo kunigą Pijų Ragažinską, kuris ilgus metus vienas čia dirbo pastoracinį darbą, lankydamas lietuvius, teikdamas jiems dvasinius patarimus bei patarimus. Bendravo su jais kartu jų džiaugsmo ir liūdesio valandose. O kiek per tą laiką palaimino porų, žengiančių į Moterystės luomą. Kiek suteikė Krikšto sakramentų. Kiek išklaušė išpažinčių. Kiek aplankė iigonių ir kiek jų palydėjo į paskutinę kelionę.

Šv. Juozapo parapijoje Vila Zelinoje stengėsi užiaikyti lietuviškus papročius: lankė šeimas, gavėnioje giedojo Graudžius Verksmus ir ėjo Kryžiaus Kelius, o Veiykose organizuodavo iš anksto dingą Prisikėlimo procesiją, į kurią atvykdavo lietuviai iš tolimiausių Sanpaulio priemiesčių.

Jaunas, energingas kunigas Pijus, šalia pastoracijos, dirbo su visomis katalikiškomis organizacijomis – šv. Juozapo Vyrų Brolija, L.K. Moterų Draugija, Maldos Apaštalavimu, L.K.B-nės Choru ir kurį laiką su moksleiviais ateitininkais. Ypatingą dėmesį visą laiką skyrė Chorui, kuris tada giedojo ne tik bažnyčioje pamaidų metu, bet ruošė koncertus, dramas, operetas.

Prel. PIJUS RAGAŽINSKAS, miręs birželio 20 d. S. Paulo

Parapijos darbuose klebonui talkininkavo Seselės Pranciškietės. Kartu su jomis rūpinosi, kad prie parapijos veiktų lietuviška mokykla.

Kai po antro pasaulinio karo atvyko į Braziliją nauja lietuvių imigrantų banga, kun. P. Ragažinskas rūpinosi, kad jie nepatektų į fazendas, kaip atsitiko su daugeliu pirmųjų imigrantų. Todėl jis stengėsi parūpinti jiems darbo fabrikuose ir butus; padėjo tvarkyti dokumentus, teikė patarimus ir padaršinius.

Kol Vila Zelinoje nebuvo pašto agentūros, tai beveik visi lietuviai savo laiškus ir laikraščius kelis dešėtus metų gaudavo per parapijos pašto dėžutę. Klebonas ne tik parveždavo korespondenciją iš centrinio pašto, bet daug kam laiškus išsiųsdavo, o ne vienam padėdavo ir parašyti.

Gerai suprasdamas spausdinto žodžio svarbą, kun. P. Ragažinskas 1936-1941 m. redagavo laikraštį "Šviesa", o 1947 m. suorganizavo naujo laikraščio "Mūsų Lietuvos" leidimą, kuri iki šandien tebeianko lietuvių šeimas. Ilgus metus buvo "Mūsų Lietuvos" redaktorium.

Šalia tų visų darbų atsirado dar vienas rūpestis: Sanpaulio lietuviams reikėtų lietuviško radijo pusvalandžio. Pavyko susitarti su Radio Nove de Julho, o vėliau su Santo André. Teko rūpintis pusvalandžių programomis. Bet dėl sunkių ekonomiškų sąlygų, po kurio laiko teko šios kultūrinės apraiškos atsisakyti.

1959 m. popiežius, įvertindamas plataus masto religinės ir tautinės kultūros darbuotoją kun. Pijų Ragažinską pakėė prelatu.

Minėtina, kad prelatas buvo gerai pažįstamas ne tik dvasiškių tarpe, bet taip pat Sanpaulio žurnalistų ir diplomatų, nes mirus čia Lietuvos konsului, jam te-

ko daug kur atstovauti lietuvius ir rūpintis įvairiais jų reikalais.

Nors prelatas Brazilijoje išgyveno virš 50 metų, bet visą laiką siejoji savo tautos reikalais ir tvirtai tikėjo, kad ateis laikas, ir Lietuva vėl taps laisva. Pernai, grįžęs iš keiionės į tėvynę, džiaugėsi, kad ten jau pradeda brėkšti aiškūs laisvės ryto spinduliai...

Bet Viešpaties siūstas mirties Angelas nusivedė prelato sieį į amžiną tėvynę...

Susirinkome gausiai prie Velionies karsto atsisveikinti su ilgamečiu dvasios vadu ir dideiu patriotu. Buvome suglumę ir susimąstę -- Visi jautėme širdies gilumoje jam nuoširdžią pagarbą ir padėką už visus jo mums suteiktus dvasinius patarnavimus, tėviškus pamokymus ir draugiškus patarimus. Tyliai prašėme Aukščiausiąjį, kad gausiai atlygintų jam už tą nuostabią auką, kurią jis skyrė Sanpaulio lietuviams.

Laidotuvės, vadovaujant dabartiniam šv. Juozapo parapijos klebonui kun. J. Šeškevičiui, buvo įspūdingos. Šventovė buvo pilna tikinčiųjų, o prie altoriaus – lietuviai ir vietiniai kunigai – Šventų mišių metu įspūdingai giedojo L.K.B. Choras, kuriam giedant "Libera me, Domine" daugelio parapijiečių akyse virpėjo ašaros... Paskui iėtais žingsniais lydėjome veiionies kūną apsuptą gėlių vainikais, į krematoriją ir atsisveikinome. "Kiek susitikimo amžinybėje"...

Visais pomirtiniais prelato reikalais ir palaikais rūpinasi jo paitko testamentu vykdytojos – Seselės Pranciškietės, kurios jau eilę metų jį rūpestingai globojo.

A. a. prel. Pijus Ragažinskas turėjo daug lietuviškų knygy, periodinės spaudos ir įvairių tautinių suvenyrų. Visa tai Seselės Pranciškietės atidavė šv. Juozapo B-nės archyvui – muziejui Lituanikoje, kur kartu su kitų mirusių lietuvių urnom, rugsėjo mėn. 7 d., giedant "Viešpaties Angelas", buvo padėti ir prelato pomirtiniai palaikai.

Su gilia pagarpa minėkime šviesią a.a. prelato Pijaus asmenybę.

Prisiminkime jo mums duotus dvasinius pamokymus, o taip pat jo mums paliktą pasiaukojimo, darbštumo, pareiingumo ir atsakingumo pavyzdį: dirbti Dievo garbei, Tėvynės labai ir artimo gerovei.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

MŪSŲ ŽINIOS

DIPLOMAS LIETUVIŲ SAVAITRAŠČIUI

Vienintelis Brazilijos lietuvių laikraštis bei Pietų Amerikoje vienintelis lietuvių savaitraštis MŪSŲ LIETUVA sulaukė 40 metų. Tatoi norėjo paminėti ne tik Brazilijos lietuviai, o ir – kas dar įdomiau ir svarbiau – pačių brazilų spauda. São Paulo Valstijos Žurnalistų Sąjungos (API -- Associação Paulista de Imprensa) valdyba nusprendė suteikti lietuvių savaitraščiui garbės diplomą. Tai įvyko rugsėjo 14-tą, Spaudos dieną, "Žurnalistų Namuose", São Paulo miesto centre.

Vakare po aštuntos, salė prisipildė žmonių – įvairių laikraščių redaktorių ir direktorių. Iš lietuvių dalyvavo atsakingasis ML-vos redaktorius Vyt. Bacevičius, ML-vos redaktorius-administradorius kun. Petras Rukšys, korespondentas Alfonsas D. Petraitis ir kun. Pr. Gavėnas. Pastarasis buvo pakviestas prie valdybos staio. Po vicepirmininko paskaitos apie Brazilijos periodinės spaudos vystymąsi, pirmininkas pravedė įteikimą diplomų keturiems laikraščiams, tarp kurių ir MŪSŲ LIETUVAI. Pažymėjimo tekstas: Associação Paulista de Imprensa – DIPLOMA DE HONRA concedido ao Jornal MŪSŲ LIETUVA – pelos seus quarenta anos de vida – São Paulo, 10 de Setembro de 1988 (ir parašai: O Presidente ir o Secretário).

Diplomą lietuvių vardu priėmė kun. Gavėnas. Ir dėkodamas visų per 40 metų dėl laikraščio dirbusiųjų vardu, džiaugėsi, kad kai komunistų pavergtoje Lietuvoje nei galvoti negali skirtingai nuo partijos diktanto, čia gali pilnai naudotis žodžio ir spaudos laisve. Ir linkėjo, kad brazilai sąmoningai ir su atsakomybės jausmu ją naudotųsi.

Kitoj salėj vyko priėmimas su kokteiliu ir platesniu pasikalbėjimu.

Šiuo metu kun. Gavėnas, kiek žinoma, Brazilijoje yra vienintelis iš lietuvių API narys.

SESELIŲ JUBILIEJUS

Dieviškosios Apvaizdos Seselės Prancišketės, vedančios Lietuvos Parke (V. Zelinoj) Šv. Mykolo Arkangelo Kolegijai.

**PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO**

**PORTUGUÊS – LITUANO
LITUANO – PORTUGUÊS**

Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją
Rua Juventus 28, Tel.: 273-0338

švenčia savo AUKSINIŲ JUBILIEJŲ,
minėdamos 50 metų nuo atvykimo į
Braziliją.

50-mečio minėjimas bus atšvestas rugsėjo (setembro) 29 padėkos Mišiomis Šv. Juozapo bažnyčioje 19 val. ir 20 val. priėmimu Kolegijos salione, Rua Campos Novos, 153. Šventė tęsis dar kitas dvi dienas sporto aikštėj.

Sveikiname Seseles, sulaukusias tokio prasmingo Jubiliejaus, kartu su jomis dėkojame visų gėrybių Davėjui už visus nuveiktus darbus ir linkime gausios Aukščiausiojo palaimos, nelengvam, bet būtinai reikalingam, jaunimo auklėjimo darbe.

LIETUVIŠKAS VAKARAS

Antrą kartą praėjo su dideliu pasisekimu.

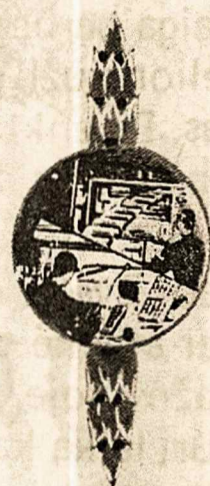
Pasirodė choras "Nemuno" ir "Rūtėlės" grupių. Lietuviški vaigiai priklausė nuo kun. Šeškevičiaus o krupnikas ponios Veros Tatarūnienės, kuris kaip visuomet visų labai mėgstamas.

PADĖKA

- Sąjungai - už salę
- Mūsų Lietuvai – už išpiatinimą
- Bendruomenei – kultūrinis prisidėjimas
- p. Vera -- už krupniką
- kun. Šeškevičiui -- už valgi
- Aché Laboratório -- už valgi
- Jaunimo Sąjungai – už organizavimą.
- Dr. Šiaurio šeimai -- už organizavimą.
- Už visų lietuvių ir lietuvių kiimės atsilankymą ir taip pat už fantus.

Iki pasimatymo

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI
MŪSU, LIETUVOS PRENUMÉRATA,
tai ištręsti čekį Francisco Gavėnas arba
Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu
paštu.

Associação Paulista de Imprensa Diploma de Honra

concedido a o Jornal MUSU LIETUVA

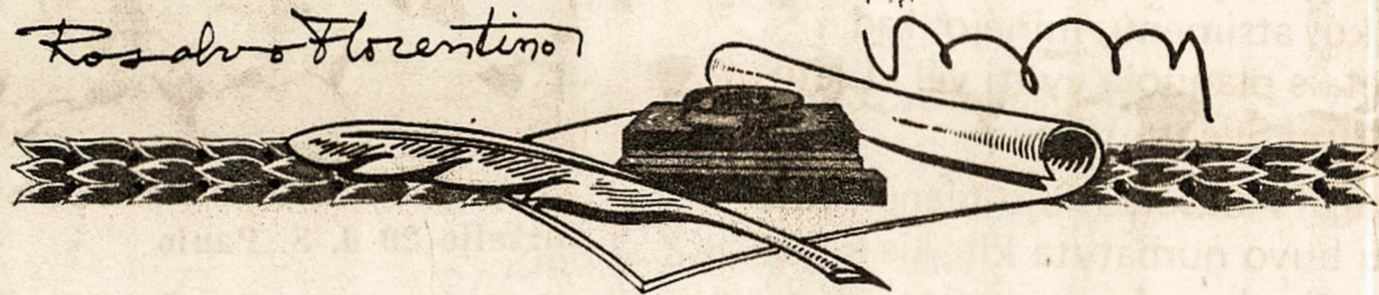
pelos seus quarenta anos de vida

São Paulo, 10 de Setembro de 1988

Secretário

Presidente

Rosário Florentino

SVEIKINAME

ALBERTAS ir EUGENIJA GREIČIAI šių metų rugsėjo 6 dieną, atšventė 30 metų vedybinio gyvenimo sukaktį. Šia proga nekėlė ypatingos šventės, nes jiems didžiausia šventė ir džiaugsmas buvo anūkėlės TAMAROS krikštynos.

EDUARDAS ir VERA PATRICIJA GARKAUSKAITĖ GREIČIAI gegužės 10 dieną susilaukė gražios dukrelės.

Ji buvo pakrikštyta praeitą sekmadienį, rugsėjo 25 d. šv. Kazimiero parapijoje. Krikštijo kun. Petras Rukšys. Krikšto tėvais buvo Eduardo sesuo Sandra su vyru Aparecido Rodrigues.

Krikštynose ir paskui vaišėse dalyvavo gausi Greičių šeima ir Patricijos mama bei kiti Garkauskų šeimos nariai.

Sveikiname Albertą ir Eugeniją su 30 metų vedybų jubiliejumi o Eduardą ir Patriciją su dukrele Tamara.

SPALIŲ MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį ši mėnesį ir linkime daug sėkmės.

- 02/10 – Sergio Pratali
- 09/10 – Adelia M. Godliauskas
- 10/10 – Antonio B. Butvinskas
- 10/10 – Maria Tereza Butvinskas
- 12/10 – Ana Mikšas
- 15/10 – Jonas Valavičius
- 17/10 – Estanislau Victor Žutautas
- 19/10 – Gisele Maria Šiaulys
- 22/10 – Elizabete Vazgauskas
- 23/10 – Bronius Šukevičius
- 25/10 – Algirdas Baužys
- 31/10 – Edward J. Žvingila

Sąjungos-Aliança
Vaidyba

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėgą nuo savo tautos